

Arrest

nr. 260 026 van 2 september 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DE TROYER
Rue Charles Lamquet 155 bus 101
5100 JAMBES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 6 januari 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 juli 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 augustus 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat C. DE TROYER en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van Georgië. U bent geboren op (...) in Rustavi. Uw vader is van Georgische afkomst, uw moeder is van Armeense afkomst. U bent niet gehuwd. U heeft al ongeveer vier jaar een relatie. Uw vriendin verblijft in Georgië.

U bent sedert uw 16de een drugsgebruiker. U bent in 2008 veroordeeld voor het bezit van drugs, met name Subutex. U bent veroordeeld voor 11 jaar maar bent na ongeveer 7 jaar vervroegd vrijgelaten bij het aantreden van de nieuwe regering in Georgië. Na uw vrijlating kreeg u echter problemen met de politie. Ongeveer een jaar tot anderhalf jaar na uw vrijlating heeft de politie van Rustavi u gezegd dat u Georgië diende te verlaten. Indien u Georgië niet zou verlaten zou de politie u arresteren. U vreesde dat ze u vals zouden beschuldigen voor drugsbezit en u opnieuw in de gevangenis zou belanden. De politie

van Rustavi heeft u drie tot vier keer rechtstreeks verteld dat u moest vertrekken uit Georgië. Op andere momenten vernam u via vrienden dat u moest vertrekken van de politie.

In 2016 of 2017 kreeg u ruzie met de broer van uw vriendin, waar u sedert uw vrijlating uit de gevangenis een relatie mee had. De broer, die u ook kende vanuit de gevangenis, zag u, na zijn vrijlating, in een restaurant, waarna hij direct naar u toe is gegaan met een kapotte fles zonder iets te zeggen en hij begon u te slaan. Na de ruzie heeft u hem niet meer gezien maar u heeft via kennissen vernomen dat hij u zocht om u te vermoorden. De politie bleef u intussen lastig vallen. U had een vermoeden dat de broer van uw vriendin samenwerkte met de politie omdat hij nooit is gestraft voor het incident. Na het incident, vanaf 2016 of 2017, verbleef u bij een monnik in een klooster in een bos in de vallei Dzami om aan uw problemen te ontsnappen. U verbleef ook tijdelijk bij uw neef in Bordzjomi maar u vernam van uw neef dat de broer van uw vriendin ook tot Bordzjomi was gekomen om u te zoeken en u bent daar ook vertrokken om uw neef niet in de problemen te brengen.

Uiteindelijk bent u op 14 maart 2019 uit Georgië vertrokken en u heeft gereisd naar Frankrijk. U diende in Frankrijk een verzoek om internationale bescherming in. Zonder het resultaat van uw verzoek af te wachten bent u, vergezeld van een vriend, midden oktober 2019 naar België vertrokken omdat u via uw vriendin vernomen had dat de broer van uw vriendin naar Frankrijk was gekomen om u te vermoorden.

U diende in België een verzoek om internationale bescherming in op 18 oktober 2019.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw Georgische identiteitskaart voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

U vreest bij terugkeer naar Georgië valselijk gearresteerd te worden door de politie wegens drugsbezit.

U vreest ook bij terugkeer naar Georgië vermoord te worden door de broer van uw vriendin.

Bij KB van 15 december 2019 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas omwille van onderstaande pertinente redenen. Wanneer uw asielrelaas al zou geloofd worden is het in ieder geval ongegrond.

Vooreerst konden opvallende inconsistenties worden vastgesteld in uw asielrelaas met betrekking tot uw problemen met de politie van Rustavi, waardoor ernstig kan worden getwijfeld aan de geloofwaardigheid en minstens aan de ernst van uw beweerde problemen met de politie. Ten eerste verklaarde u dat u wekelijks, soms dagelijks, problemen had met de politie van Rustavi. U vermeed omwille van de problemen met de politie op straat te zijn en naar de winkel te gaan (CGVS, A. (...), 1.12.2020, p. 12). Wanneer u echter werd gevraagd hoe de politie over uw relatie met uw vriendin wist gaf u aan dat u uw vriendin regelmatig, op café, op straat zag. U verklaarde: 'Rustavi is een kleine stad en ze konden mij overal met haar samen zien (CGVS, A. (...), 1.12.2020, p. 17).' Het is weinig geloofwaardig dat u enerzijds de politie zou mijden door zo weinig mogelijk buiten te komen en anderzijds wel met uw vriendin overal gezien zou worden. Ten tweede gaf u uiterst vage en inconsistente verklaringen met betrekking tot het moment waarop de problemen met de politie begonnen en dat u door de politie werd verteld dat u het land moest verlaten. Op de vraag van het CGVS of u na uw vrijlating last van de politie of de autoriteiten had, antwoordde u dat u in het begin geen problemen had, maar wel toen u problemen kreeg met de broer van uw vriendin (CGVS, A. (...), 1.12.2020, p. 8). Later gaf u aan dat u maar één rechtstreeks dreigement van de politie kreeg, dat u moest vertrekken uit Georgië, na het incident met de broer van uw vriendin (CGVS, A. (...), 1.12.2020, p. 19). Nochtans had u ook verklaard u in totaal drie tot vier maal dergelijk rechtstreeks dreigement van de politie van Rustavi zou hebben gekregen (CGVS, A. (...), 1.12.2020, p. 12), wat betekent dat dit ook al enkele malen zou zijn gebeurd voor het incident met de broer van uw vriendin. Voorgaande vaststellingen maken uw asielrelaas met betrekking tot uw problemen met de politie van Rustavi ongeloofwaardig.

U kan verder helemaal niet aantonen dat uw eerdere gevangenisstraf en problemen met de autoriteiten vervolging zouden uitmaken in de zin van de Vluchtelingenconventie. U verklaarde veroordeeld te zijn voor 11 jaar gevangenisstraf omwille van drugsgebruik en drugsbezit. Na zes jaar en negen maanden in de gevangenis te hebben gezeten kwam u vrij. Het CGVS moet u erop wijzen dat u helemaal niet

aantoont dat u ten onrechte zou zijn veroordeeld. Integendeel, u gaf aan dat u wel degelijk Subutex in uw bezit had toen u werd gearresteerd (CGVS, A. (...), 1.12.2020, p. 6-7). Gezien u drugs gebruikte sedert uw 16de moet u bovendien ook op de hoogte zijn geweest van de strenge straffen op drugsbezit en drugsgebruik in Georgië in de periode waarin uw werd gearresteerd. Het CGVS concludeert hieruit dat uw vroegere gevangenisstraf een normale strafrechtelijke vervolging uitmaakt. U kunt evenmin aannemelijk maken dat u bij terugkeer naar Georgië een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen. U geeft weliswaar aan dat u in de gevangenis heel slecht werd behandeld. U verklaarde tuberculose te hebben gekregen en u werd niet behandeld. U werd volgens uw verklaringen ook zwaar geslagen, mishandeld en sindsdien heeft u geheugenproblemen (CGVS, A. (...), 1.12.2020, p. 6). Er dient echter te worden opgemerkt dat dit louter een blote bewering is. U legt hierover geen enkel begin van bewijs neer. Daarenboven kunt u niet aantonen dat u bij terugkeer naar Georgië opnieuw problemen met de politie zou krijgen, aangezien uw verklaringen over de voortdurende problemen met de politie na uw vrijlating niet geloofwaardig zijn, en kunt u bijgevolg evenmin aantonen dat u opnieuw in de gevangenis zult belanden en dat u in de gevangenis mishandeld zou worden. Nog los van de geloofwaardigheid van uw beweerde aanhoudende problemen met de politie na uw vrijlating uit de gevangenis dient te worden benadrukt dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. De verzoeker om internationale bescherming moet aannemelijk maken dat hij of zij alle redelijke van hem of haar te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput. Dit is in casu bij u echter niet het geval. U verklaarde dat u wekelijks, soms dagelijks, problemen had met de politie van Rustavi en ongeveer anderhalf jaar na uw vrijlating heeft de politie van Rustavi u rechtstreeks gezegd dat u Georgië diende te verlaten. Indien u dat niet zou doen zou u gearresteerd worden. Deze rechtstreekse bedreiging zou door de politie nog twee tot drie keer worden herhaald (CGVS, A. (...), 1.12.2020, p. 9-12). Desondanks heeft u geen klacht neergelegd tegen het gedrag en de dreigementen van de politie. Ze zouden wraak nemen op u. U kon niets tegen het systeem doen. U heeft ook geen ondersteuning gezocht bij een advocaat. Dat zou geen zin hebben gehad. Wanneer de politie dat zou vernemen zou u daarvoor gestraft worden. Deze uitleg waarom u geen bescherming zocht is allesbehalve afdoende. U verklaarde immers zelf dat u alleen problemen had met de lokale politie van Rustavi (CGVS, A. (...), 1.12.2020, p. 9). U was perfect in staat om elders een klacht in te dienen. Uw uitleg dat de politie dezelfde is in een andere stad en dat een politieagent eerst in de ene stad werkt en daarna in een andere stad werkt (CGVS, A. (...), 1.12.2020, p. 13-14), is louter een blote bewering en kan niet overtuigen. Bovendien blijkt uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie en de autoriteiten hebben een strategisch plan uitgerold om voor de toekomst zo hoog mogelijke garanties in te bouwen. Er kan worden gesteld dat sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 heel wat vooruitgang is geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Heel wat structurele initiatieven zijn reeds genomen, die in de praktijk gezorgd hebben voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. In het algemeen kan gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U heeft dat niet gedaan. Zoals hoger aangegeven hebben we ernstige vragen over de geloofwaardigheid van uw problemen met de politie, maar zelfs wanneer we uw problemen met de politie aannemelijk zouden vinden, dan is uw asielrelaas ook ongegrond gezien de vaststelling dat u geen pogingen heeft ondernomen om beroep te doen op bescherming die u door uw nationale autoriteiten wordt geboden, waarvan redelijkerwijs kan uitgegaan worden dat de Georgische autoriteiten deze zouden bieden.

Ten tweede, wat betreft de problemen met de broer van uw vriendin, wil het CGVS naar voor brengen dat het incident met de broer van uw vriendin zich volgens uw verklaringen voordeed in 2016 of 2017. U had via uw kennissen vernomen dat de broer van uw vriendin u zocht om u te vermoorden. Toch bent u, heel opmerkelijk, pas in maart 2019 uit Georgië naar Frankrijk vertrokken (CGVS, A. (...), 1.12.2020, p. 12 en p. 15). Op onze vraag waarom u niet eerder bent vertrokken uit Georgië kon u geen overtuigend antwoord geven. U verklaarde dat u geen financiële middelen had om eerder te vertrekken en uw reisdocumenten waren ook niet in orde. Op onze vraag waarom u (in 2019) plots wel financiële middelen had, antwoordde u dat uw vrienden u hebben geholpen (CGVS, A. (...), 1.12.2020, p. 12). U kon echter niet aangeven waarom die vrienden u niet eerder zouden kunnen geholpen hebben. Daarnaast is het weinig aannemelijk dat wanneer u weet dat iemand u wil vermoorden en u vermoedt dat die banden heeft met de politie u zo lang zou wachten op legale reisdocumenten om het land te verlaten. Uw verklaring dat u een periode in een klooster heeft gezeten om te ontvluchten aan de broer van uw vriendin doet niets af aan bovenstaande vaststellingen.

Bovendien gaf u een tegenstrijdige verklaring met betrekking tot het wapen dat de broer van uw vriendin gebruikte om u te verwonden wat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas met betrekking tot de problemen met de broer van uw vriendin verder ernstig ondermijnt. In het begin van het persoonlijk onderhoud verklaarde u dat de broer van uw vriendin u heeft verwond met een mes (CGVS, A. (...), 1.12.2020, p. 4), elders gaf u aan dat de broer van uw vriendin een kapotte fles gebruikte om u te verwonden. Het incident met de broer van uw vriendin staat dermate centraal in uw asielrelaas, dat het weinig aannemelijk is dat u zich hierover eenvoudig zou vergissen (CGVS, A. (...), 1.12.2020, p. 6, p. 11 en p. 15). Het lijkt evenmin aannemelijk dat u dit incident niet beter in de tijd zou kunnen situeren. Wanneer u refereerde naar 'het incident in het restaurant', zei u dat u de exacte datum niet kon geven. Gevraagd in welk jaar dit incident gebeurde, zei u 'maximum binnen twee jaar na mijn vrijlating, na anderhalf jaar ongeveer'. Gevraagd of dit dan in 2015 of 2016 voorviel, zei u: 'Misschien nog vroeger. Ik herinner het mij echt niet'. (CGVS, A. (...), 1.12.2020, p. 10-11). Gelet op het niet alledaags karakter van dit incident en de impact die tijd zou hebben gehad (u zou nadien zijn ondergedoken), kan echter redelijkerwijze worden verwacht dat u dit beter zou kunnen situeren, quod non in casu. Uw verklaring dat u serieuze geheugenproblemen hebt sinds uw verblijf in de gevangenis ((CGVS, A. (...), 1.12.2020, p. 7) is een blote bewering en kan niet gezien worden als een verschoning voor uw uiterst vage verklaringen betreffende dit sleutelelement in uw relaas.

Volledigheidshalve, wat betreft de problemen met de broer van uw vriendin, dient het CGVS ook opnieuw te benadrukken dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. De verzoeker om internationale bescherming moet aannemelijk maken dat hij of zij alle redelijke van hem of haar te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput zoals eerder aangegeven. U verklaarde dat de broer van uw vriendin u heeft aangevallen met een kapotte fles. U werd volgens uw beweringen neergestoken. Toch bent u niet naar de politie geweest. U heeft geen klacht ingediend (CGVS, A. (...), 1.12.2020, p. 16). Zoals hoger reeds aangegeven kan in het algemeen gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is, wat hier niet het geval is. Er kan bijgevolg verwacht worden dat u ook voor deze vermeende vervolgingsfeiten aantoonde dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U heeft dat opnieuw niet gedaan. Uw verklaring dat u geen klacht heeft ingediend omdat het de broer van uw vriendin was en u persoonlijk met hem wou onderhandelen en de verklaring dat u geen klacht heeft ingediend omdat dit niet per se moest omdat ieder personeelslid van het restaurant wist wat er gebeurd was (CGVS, A. (...), 1.12.2020, p. 16-17) wijst er duidelijk op dat u zeker niet alle redelijke mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput. Uw beweringen dat de broer van uw vriendin goede banden had met de politie en hij de opdracht van de politie uitvoerde kunnen bovendien niet overtuigen. U leidt dat af uit het feit dat de broer van uw vriendin niet gestraft zou zijn of veroordeeld zou zijn geweest. Allereerst moet gemeld worden dat u zelf geen klacht heeft ingediend tegen de aanval van de broer van uw vriendin. Daarnaast geeft u in uw verklaringen zelf toe dat u geen concrete indicaties heeft voor de vermeende banden van de broer van uw vriendin, die bovendien zelf in de gevangenis heeft gezeten, met de politie. Het betreft louter vermoedens. U vermoedt ook dat iemand binnen de politie uw vriendin graag zag. Opnieuw zijn dat enkel vermoedens zonder concrete indicaties. U heeft aan uw vriendin gevraagd of iemand met haar geflirt heeft maar ze heeft niets gezegd. Op de herhaalde vraag van het CGVS waarom u denkt dat de broer van uw vriendin banden zou hebben met de politie antwoordde u letterlijk het volgende: 'Ik weet zelfs ook niet hoe en waarom. Als een van de personen binnen de politie mijn vriendin graag had gezien, kan ik een logische volgorde van mijn verhaal volgen. Op dat moment weet ik veel niet (CGVS, A. (...), 1.12.2020, p. 17).' Uw verklaringen kunnen absoluut niet overtuigen als uitleg waarom u geen klacht kon indienen bij de politie, eventueel in een zone of regio buiten die van Rustavi. Zelfs wanneer we uw problemen met de broer van uw vriendin aannemelijk zouden vinden, wat niet het geval is, dan is uw asielrelaas voor wat betreft de problemen met de broer van uw vriendin ongegrond gezien de vaststelling dat u geen pogingen heeft ondernomen om beroep te doen op bescherming die u door uw nationale autoriteiten wordt geboden, waarvan redelijkerwijs kan uitgegaan worden dat de Georgische autoriteiten deze zouden bieden.

Tot slot wil het CGVS u er nog op wijzen dat van u, als verzoeker om internationale bescherming, verwacht wordt mee te werken aan het onderzoek van de asielautoriteiten, wat u in het begin van het persoonlijk onderhoud ook werd meegedeeld. Desondanks weigert u de naam van uw vriendin en de naam van de broer van uw vriendin mee te delen zowel bij DVZ als bij het CGVS zonder dat u op een coherente manier kan duidelijk maken waarom u dat weigert, zeker gezien de vertrouwelijkheid van het onderzoek bij het CGVS. Deze vaststellingen ondermijnen verder de ernst van de beweerde vervolgingsfeiten (Verklaring DVZ, p. 3; CGVS, A. (...), 1.12.2020, p. 2-4).

Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon

die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Het door u voorgelegde document wijzigt niets aan de voorgaande appreciatie. Uw identiteitskaart attesteert enkel uw identiteit.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste, en tevens enig, middel op de schending van "artikel 57/6, 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen, van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 evenals van het beginsel van behoorlijk bestuur die tegenpartij verplicht een beslissing te nemen met kennis van zaken".

Met betrekking tot zijn problemen met de politie van Rustavi, doet verzoeker gelden:

"Overwegend dat tegenpartij het feit dat verzoeker de politie vreest en alles doet om niet op straat te komen of in winkels te gaan en tegelijkertijd zijn vriendin in cafés of op straat ontmoet, als heel onsamenhangend beschouwt.

Dat tegenpartij zich over de uitleg van verzoeker vergist.

Dat hij inderdaad niet vermeed op straat te gaan maar hij alles deed om de politie te vermijden.

Dat hij ze absoluut wou negeren.

Dat hij zich niet verborg, maar heel voorzichtig was toen hij naar buiten ging.

Dat deze houding niet tegenstrijdig is met het feit een relatie met zijn vriendin te hebben.

Overwegend dat tegenpartij bovendien beschouwt dat de verklaringen van verzoeker over het aantal keren dat hij problemen met de politie gekend heeft niet duidelijk zijn.

Dat zij opmerkte dat verzoeker verklaard zou hebben, alleen maar een rechtstreekse bedreiging van de politie gekregen te hebben na het incident met de broer van zijn vriendin vooraleer te verklaren dat er in totaal 3 of 4 bedreigingen waren;

Dat er een begripelijkheidsprobleem moest zijn omdat verzoeker formeel is : er was een probleem vóór het incident met de broer van zijn vriendin en 3 of 4 bedreigingen daarna."

Inzake zijn veroordeling en gevangenisstraf, geeft verzoeker aan:

"Overwegend dat verzoeker uitgelegd heeft tot 11 jaar gevangenis veroordeeld geweest te zijn wegens gebruik en bezit van drugs en na 6 jaar vrijgelaten te zijn.

Dat volgens tegenpartij deze veroordeling regelmatig is en op deze grond liep verzoeker geen gevaar in geval van terugkeer.

Dat verzoeker in gevangenis nochtans zwaar geslagen en mishandeld werd en tuberculose er heeft gekregen.

Dat men wel moet vaststellen dat tegenpartij de detentieomstandigheden in de gevangnissen van Georgië niet onderzocht heeft.

Dat de situatie in de gevangnissen bijna gelijk is aan een schending van de mensenrechten.

Dat in dit opzicht, verzoeker een reisadvies van het Zwitserse federale departement van buitenlandse zaken toont, dat bevestigt dat "les conditions de détention sont précaires (cellules surpeuplées, équipements sanitaires et soins médicaux insuffisants, risque de contamination par la tuberculose, etc.". Daar het over een echte vrees van verzoeker gaat. moest tegenpartij er rekening mee houden en deze concreet analyseren.

Dat zeggen dat de gerechtelijke veroordeling reglementair was is een zaak, maar men moet ook nazien of de uitvoering van deze veroordeling in omstandigheden verloopt die conform zijn met de mensenrechten en de menselijke waardigheid.

Dat tegenpartij deze analyse niet uitgevoerd heeft."

Waar hem verweten wordt dat hij de bescherming van zijn nationale autoriteiten niet zocht, stelt verzoeker:

"Dat tegenpartij hem ook verwijt niet geprobeerd te hebben, de bescherming van zijn nationale autoriteiten te krijgen.

Dat tegenpartij dus suggereert dat het mogelijk was een klacht tegen de politie in te dienen.

Dat verzoeker daaraan herinnert dat het niet altijd denkbaar is zulke stappen te ondernemen.

Dat verzoeker heel duidelijk zijn vrees in dit opzicht uitgelegd heeft, door te zeggen dat indien hij stappen tegen de politie zou ondernemen, deze op de hoogte gebracht zou worden en dat daardoor zijn leven in gevaar bracht.

Dat voor herinnering, het statuut van vluchteling aan iedere persoon gegeven wordt die " par suite d'événements survenus avant le premier janvier 1951 et craignant avec raison d'être persécutée du fait de sa race, de sa religion, de sa nationalité, de son appartenance à un certain groupe social ou de ses opinions politiques, se trouve hors du pays dont elle a la nationalité et qui ne peut ou, du fait de cette crainte, ne veut se réclamer de la protection de ce pays; ou qui, si elle n'a pas de nationalité et se trouve hors du pays dans lequel elle avait sa résidence habituelle à la suite de tels événements, ne peut ou, en raison de ladite crainte, ne veut y retourner".

Dat men rekening moet houden met de persoonlijke situatie van de asielzoeker zoals vermeld wordt in artikel 48/5 van de wet van 15 december 1980.

Dat het duidelijk is dat vanaf het ogenblik dat verzoeker problemen met de politie kent, men niet van hem kan verwachten dat hij iets tegen de autoriteit zal kunnen ondernemen of zelfs dat hij naar een ander commissariaat zou gaan, zodra hij geen vertrouwen meer heeft noch in de justitie, noch in de autoriteiten van zijn land.

Dat Amnesty International ook het machtsmisbruik van de politie en haar straffeloosheid aan het licht brengt.

Dat nog eens, tegenpartij deze vraag niet onderzocht heeft."

Vervolgens gaat verzoeker in op zijn problemen met de broer van zijn vriendin. Dienaangaande voert hij aan:

"Overwegend dat tegenpartij zich verwondert dat verzoeker tot maart 2019 gewacht heeft om het land te verlaten, hoewel hij problemen met de broer van zijn vriendin in 2016 en 2017 gekend heeft.

Dat verzoeker uitgelegd heeft dat hij niet vroeger kon vertrekken omdat hij niet over voldoende financiële middelen beschikte.

Dat het hier over een werkelijkheid gaat, die tegenpartij niet zonder grond kan verwerpen, alleen maar op basis van een zuiver subjectieve beoordeling.

Dat bovendien, verzoeker herinnert dat hij gedurende lange maanden in een klooster of bij een neef verborgen bleef.

Dat hij dus niet een gewoon leven kon voeren.

Overwegend dat tegenpartij aan verzoeker verwijt eerst aangeduid te hebben door de broer van zijn vriendin geslagen geweest te zijn met een mes en daarna met een gebroken fles.

Dat verzoeker alleen maar uitgelegd heeft dat de fles gebroken was en op een mes leek.

Dat er waarschijnlijk een vertalingsprobleem de oorzaak van dit misverstand is.

Dat ze hem ook verwijt niet juist de periode waar dit evenement plaatsvond te kunnen situeren.

Dat verzoeker nochtans belangrijke psychologische problemen kent evenals geheugenproblemen.

Dat zijn psycholoog bevestigt dat: "vu la gravité des problèmes psychologiques, en vue de son audition au CGRA, notons que ces troubles émotionnels et cognitifs pourraient affecter sa capacité à faire un récit de façon claire et complète".

Dat het dus niet over een eenvoudig excuus gaat, zoals tegenpartij ervan uit gaat.

Overwegend dat nog eens, volgens tegenpartij, verzoeker niet alle beschermingsmogelijkheden in zijn land uitgeput heeft.

Dat verzoeker naar zijn uitleg verwijst en herinnert dat hij geen vertrouwen meer heeft in de autoriteiten van zijn land.

Dat bovendien, daar hij al problemen met de politie van zijn land gehad heeft, het moeilijk voor hem is, nu hun hulp voor een ander probleem te vragen.

Overwegend dat tegenpartij het gebrek aan medewerking van verzoeker betreurt, daar hij de naam van zijn vriendin en van haar broer niet wenste te geven.

Dat verzoeker inderdaad toegeeft dat hij de naam niet wil geven, daar ondanks de problemen die hij met de broer van zijn vriendin gekend heeft, hij haar geen problemen wil veroorzaken.

Dat in ieder geval, men niet inziet hoe het geven van hun identiteit tegenpartij zou overtuigen."

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande in hoofddorde om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te

vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog het Zwitserse reisadvies inzake Georgië (bijlage 2), een rapport van Amnesty International (bijlage 3) en een psychologisch attest (bijlage 4) bij het verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoeker duidt niet welk(e) bepaling(en) van artikel 57/6 hij *in casu* en door de bestreden beslissing geschonden acht. Evenmin preciseert hij waaruit deze schending zou bestaan. Derhalve wordt deze schending door verzoeker niet op dienstige wijze uiteengezet.

3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft voorts tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.3. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

(...)

U geeft weliswaar aan dat u in de gevangenis heel slecht werd behandeld. U verklaarde tuberculose te hebben gekregen en u werd niet behandeld. U werd volgens uw verklaringen ook zwaar geslagen, mishandeld en sindsdien heeft u geheugenproblemen (CGVS, A. (...), 1.12.2020, p. 6). Er dient echter te worden opgemerkt dat dit louter een blote bewering is. U legt hierover geen enkel begin van bewijs neer.”

Verzoeker slaagt er niet in om aan de voormelde motieven afbreuk te doen. Ten onrechte tracht hij, waar hij heden plots op de proppen komt met een attest van een psycholoog, immers te laten uitschijnen dat hij ten gevolge van zijn psychische problematiek niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om zijn procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om zijn asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, en dit omdat hem niet de nodige bijkomende steunmaatregelen werden verleend.

Vooreerst dient in dit kader te worden vastgesteld dat verzoeker niet concreet aantoonst of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet *in concreto* hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

Uit het door verzoeker neergelegde attest van een klinisch psycholoog blijkt verder in het geheel niet dat verzoeker zou kampen met dermate ernstige psychische problemen dat hij niet bij machte mocht

worden geacht om zijn procedure internationale bescherming te doorlopen en in dit kader volwaardige verklaringen af te leggen. Vooreerst roept het ernstige vragen op dat verzoeker, hoewel dit attest dateert van tien dagen voor het persoonlijk onderhoud bij het CGVS en van een maand voordat de bestreden beslissing werd genomen, dit attest niet voorlegde bij of overmaakte aan het CGVS. Verder dient te worden opgemerkt dat het attest niet uitgaat van een psychiater doch van een psycholoog. Waar in het attest op algemene wijze gewag wordt gemaakt van psychisch lijden in hoofde van verzoeker dat gekenmerkt wordt door een aantal symptomen van PTSD, blijkt bovendien nergens uit dit attest dat of op welke wijze deze symptomen werden onderzocht of vastgesteld en wordt hierin nergens enige officiële diagnose gesteld. Aldus lijkt dit attest eenvoudigweg te zijn gebaseerd op de verklaringen en gedragingen van verzoeker tijdens een beperkt aantal gesprekken met de psycholoog in kwestie en blijkt hieruit nergens dat verzoekers verklaringen en gedragingen op dit vlak op hun waarachtigheid zouden zijn onderzocht en/of dat verzoeker werd onderworpen aan enig medisch of neuropsychologisch onderzoek. Daarenboven wordt in het attest slechts op bijzonder algemene, ongefundeerde en hypothetische wijze aangegeven dat verzoekers emotionele en cognitieve problemen een invloed zouden kunnen hebben op zijn vermogen om tijdens een persoonlijk onderhoud een helder en volledig relaas te vertellen. Dit kan bezwaarlijk volstaan om aan te tonen dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS daadwerkelijk niet of onvoldoende bij machte was om accurate en waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen over de kernelementen in zijn verzoek om internationale bescherming. Nergens in het attest wordt aldus *in concreto* en op gedegen wijze aangegeven of aangetoond dat, waar, op welke wijze of in welke mate de zelfverklaarde problemen van verzoeker een deelname in zijner hoofde aan de procedure internationale bescherming en het persoonlijk onderhoud zouden verhinderen of bemoeilijken.

Verzoeker zelf laat daarenboven na om hieromtrent ook maar enige verdere duiding te verstrekken. Hij toont niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze zijn voormelde problemen van invloed zouden zijn geweest op zijn gezegden; laat staan dat hij zou aantonen dat, waar of hoe zulks van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing.

Verzoeker zelf gaf bij de aanvang van zijn procedure in dit kader bovendien uitdrukkelijk aan dat er volgens hem geen elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken (administratief dossier, vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ). Uit de verklaring van de DVZ, de aldaar ingevulde vragenlijst en de notities van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS blijkt bovendien dat het gehoor bij de DVZ en het onderhoud bij het CGVS op normale wijze zijn geschied en kunnen geen ernstige problemen worden afgeleid. Uit de inhoud van deze verklaring, vragenlijst en notities blijkt dat verzoeker tijdens zijn respectieve gesprekken bij de voormelde instanties in staat was het gesprek te volgen, de gestelde vragen begreep en hierop doorgaans concrete antwoorden kon formuleren. Uit de voormelde stukken kan aldus niet worden afgeleid dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Dit geldt nog des te meer nu verzoeker geen bezwaar formuleerde tegen het plaatsvinden van het gehoor bij de DVZ en nu noch verzoeker, noch diens advocaat bij het CGVS enig bezwaar formuleerde tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud.

In zoverre verzoeker daarnaast zou trachten te laten uitschijnen dat het voormelde attest zou volstaan om aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst werd gevisieerd en vervolgd, dient te worden opgemerkt dat dergelijke medische attesten op zich geenszins kunnen volstaan om aan te tonen dat verzoekers verklaringen zouden berusten op de waarheid. Nog daargelaten de reeds hoger gedane vaststellingen omtrent de inhoud van het door verzoeker neergelegde attest, wordt in dit attest immers slechts op algemene, ongefundeerde en hypothetische wijze gesteld dat de door verzoeker vermelde symptomen compatibel lijken met en zouden kunnen zijn voorgesproten uit de door hem aangehaalde gebeurtenissen in Georgië en asielmotieven. Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat medische attesten geenszins een sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de gezegden van de patiënt. Dit geldt des te meer in het geval van een (medisch) attest, opgesteld door een psycholoog of een psychiater. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog of een psychiater bij het

vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt.

Volledigheidshalve kan omtrent verzoekers voorgehouden psychische problemen nog worden opgemerkt dat verzoeker geheel niet aannemelijk maakt dat deze problemen in zijner hoofde vervolging zouden uitmaken of dat hij op basis hiervan vervolging zou riskeren. Evenmin toont verzoeker middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat hij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure.

3.4. Verzoeker laat de beslissing verder ongemoeid waar met recht wordt gemotiveerd:

“Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

(...)

Bij KB van 15 december 2019 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.”

In dit kader kan voorts worden opgemerkt dat het land van herkomst van verzoeker nog steeds is opgenomen op de lijst van veilige landen die werd vastgelegd bij artikel 1 van het KB van 14 december 2020 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

3.5. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van een vrees ten aanzien van de politie, door wie hij onterecht zou riskeren te worden gearresteerd op beschuldiging van drugsbezit, en een vrees ten aanzien van de broer van zijn vriendin, die hem zou willen vermoorden.

Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat zowel de ernst, de oprechtheid als de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden problemen en vrees danig worden ondermijnd doordat hij kennelijk weigerde en weigert zijn medewerking te verlenen aan zijn procedure internationale bescherming. In dit kader wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Tot slot wil het CGVS u er nog op wijzen dat van u, als verzoeker om internationale bescherming, verwacht wordt mee te werken aan het onderzoek van de asielautoriteiten, wat u in het begin van het persoonlijk onderhoud ook werd meegedeeld. Desondanks weigert u de naam van uw vriendin en de naam van de broer van uw vriendin mee te delen zowel bij DVZ als bij het CGVS zonder dat u op een coherente manier kan duidelijk maken waarom u dat weigert, zeker gezien de vertrouwelijkheid van het onderzoek bij het CGVS. Deze vaststellingen ondermijnen verder de ernst van de beweerde vervolgingsfeiten (Verklaring DVZ, p. 3; CGVS, A. (...), 1.12.2020, p. 2-4).”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Hij toont op generlei wijze aan dat, waarom of op welke wijze het verstrekken van de naam van zijn vriendin en haar broer tot problemen in hoofde van zijn vriendin zou (kunnen) leiden. Aldus beperkt hij zich in deze tot een blote, niet-gestaafde en ongefundeerde bewering. Bovendien werd verzoeker van meet af aan en herhaald gewezen op de op hem rustende medewerkingsplicht en werd hij attent gemaakt op de vertrouwelijkheid van het persoonlijk onderhoud en het onderzoek bij het CGVS. Derhalve mocht weldegelijk van hem worden verwacht dat hij dermate essentiële informatie als de naam van zijn vriendin en de broer van deze vriendin die hem beweerdelijk zou viseren zou verstrekken aan de Belgische asielinstanties, duidt het gegeven dat hij zulks zonder afdoende uitleg weigerde en weigert op een kennelijk gebrek aan medewerking in zijner hoofde en doet dit gegeven ernstig afbreuk aan de algehele geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Betreffende verzoekers voorgehouden problemen met en vrees ten aanzien van de politie, wordt in de bestreden beslissing voorts met recht gemotiveerd:

“Vooreerst konden opvallende inconsistenties worden vastgesteld in uw asielrelaas met betrekking tot uw problemen met de politie van Rustavi, waardoor ernstig kan worden getwijfeld aan de

geloofwaardigheid en minstens aan de ernst van uw beweerde problemen met de politie. Ten eerste verklaarde u dat u wekelijks, soms dagelijks, problemen had met de politie van Rustavi. U vermeed omwille van de problemen met de politie op straat te zijn en naar de winkel te gaan (CGVS, A. (...), 1.12.2020, p. 12). Wanneer u echter werd gevraagd hoe de politie over uw relatie met uw vriendin wist gaf u aan dat u uw vriendin regelmatig, op café, op straat zag. U verklaarde: 'Rustavi is een kleine stad en ze konden mij overal met haar samen zien (CGVS, A. (...), 1.12.2020, p. 17).' Het is weinig geloofwaardig dat u enerzijds de politie zou mijden door zo weinig mogelijk buiten te komen en anderzijds wel met uw vriendin overal gezien zou worden."

Verzoeker slaagt er niet in om aan deze motieven afbreuk te doen. Zijn voormelde verklaringen zijn duidelijk, niet voor interpretatie vatbaar en kennelijk incoherent. Zij laten geen ruimte voor de nuanceringsen die verzoeker *post factum* tracht aan te brengen. Dat hij enerzijds aangaf dat hij omwille van zijn veelvuldige problemen met de politie het vermeed om op straat te komen en naar de winkel te gaan, kan weldegelijk in het geheel niet worden gerijmd met het gegeven dat hij anderzijds aangaf dat de politie wist van zijn relatie omdat hij haar regelmatig, op café en op straat, zag, dat Rustavi een kleine stad was en dat ze hem overal samen met zijn vriendin konden zien.

Eveneens wordt aangaande de voormelde problemen en vrees in de bestreden beslissing terecht gesteld:

"Ten tweede gaf u uiterst vage en inconsistente verklaringen met betrekking tot het moment waarop de problemen met de politie begonnen en dat u door de politie werd verteld dat u het land moest verlaten. Op de vraag van het CGVS of u na uw vrijlating last van de politie of de autoriteiten had, antwoordde u dat u in het begin geen problemen had, maar wel toen u problemen kreeg met de broer van uw vriendin (CGVS, A. (...), 1.12.2020, p. 8). Later gaf u aan dat u maar één rechtstreeks dreigement van de politie kreeg, dat u moest vertrekken uit Georgië, na het incident met de broer van uw vriendin (CGVS, A. (...), 1.12.2020, p. 19). Nochtans had u ook verklaard u in totaal drie tot vier maal dergelijk rechtstreeks dreigement van de politie van Rustavi zou hebben gekregen (CGVS, A. (...), 1.12.2020, p. 12), wat betekent dat dit ook al enkele malen zou zijn gebeurd voor het incident met de broer van uw vriendin. Voorgaande vaststellingen maken uw asielrelaas met betrekking tot uw problemen met de politie van Rustavi ongeloofwaardig."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Hij kan om aan deze duidelijk inconsistentie in zijn gezegden te verklaren immers bezwaarlijk volstaan met de algemene, niet-gestaafde, ongefundeerde en niet nader uitgewerkte bewering dat er "een begripelijkheidsprobleem" geweest moet zijn. Bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud werd immers aan verzoeker gevraagd of hij de tolk begreep en werd er verduidelijkt dat hij eventuele problemen – betreffend de tolk of andere – diende te melden, hetgeen hij naliet te doen. Verzoeker gaf aan de tolk goed te begrijpen. Aan het einde van het persoonlijk onderhoud bevestigde hij bovendien uitdrukkelijk de tolk en alle gestelde vragen goed te hebben begrepen. Ook zijn advocaat formuleerde geen opmerkingen inzake de vertaling of communicatie. Bovendien blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat dit onderhoud op normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen problemen inzake de vertaling of communicatie worden afgeleid. Daarenboven zijn verzoekers verklaringen duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar zodat het vermeende "begripelijkheidsprobleem" niet kan worden aangenomen (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.1-2, 21). Bovendien legt verzoeker in het verzoekschrift verklaringen af die andermaal met zijn eerdere gezegden in strijd zijn. Waar hij eerder enerzijds aangaf dat hij maar één keer rechtstreeks werd bedreigd door de politie, en dit na het incident met de broer van zijn vriendin, en anderzijds beweerde dat hij in totaal drie tot vier maal rechtstreeks door hen werd bedreigd (hetgeen zou impliceren dat hij voor het incident met de broer van zijn vriendin reeds twee tot drie keren werd bedreigd), beweert hij heden immers dat hij voor het incident met de broer van zijn vriendin één keer zou zijn bedreigd en na dit incident nog drie tot vier keren. Dat verzoeker meermaals dermate tegenstrijdige verklaringen aflegde en aflegt over zijn beweerde problemen met de politie, laat niet toe aan deze problemen nog enig geloof te hechten.

Mede gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekers vermeende problemen met en vrees ten aanzien van de politie eveneens met recht gemotiveerd:

"U kan verder helemaal niet aantonen dat uw eerdere gevangenisstraf en problemen met de autoriteiten vervolging zouden uitmaken in de zin van de Vluchtelingenconventie. U verklaarde veroordeeld te zijn voor 11 jaar gevangenisstraf omwille van drugsgebruik en drugsbezit. Na zes jaar en negen maanden in de gevangenis te hebben gezeten kwam u vrij. Het CGVS moet u erop wijzen dat u helemaal niet aantoonde dat u ten onrechte zou zijn veroordeeld. Integendeel, u gaf aan dat u wel degelijk Subutex in uw bezit had toen u werd gearresteerd (CGVS, A. (...), 1.12.2020, p. 6-7). Gezien u drugs gebruikte sedert uw 16de moet u bovendien ook op de hoogte zijn geweest van de strenge straffen op drugsbezit en drugsgebruik in Georgië in de periode waarin uw werd gearresteerd. Het CGVS concludeert hieruit

dat uw vroegere gevangenisstraf een normale strafrechtelijke vervolging uitmaakt. U kunt evenmin aannemelijk maken dat u bij terugkeer naar Georgië een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen. U geeft weliswaar aan dat u in de gevangenis heel slecht werd behandeld. U verklaarde tuberculose te hebben gekregen en u werd niet behandeld. U werd volgens uw verklaringen ook zwaar geslagen, mishandeld en sindsdien heeft u geheugenproblemen (CGVS, A. (...), 1.12.2020, p. 6). Er dient echter te worden opgemerkt dat dit louter een blote bewering is. U legt hierover geen enkel begin van bewijs neer. Daarenboven kunt u niet aantonen dat u bij terugkeer naar Georgië opnieuw problemen met de politie zou krijgen, aangezien uw verklaringen over de voortdurende problemen met de politie na uw vrijlating niet geloofwaardig zijn, en kunt u bijgevolg evenmin aantonen dat u opnieuw in de gevangenis zult belanden en dat u in de gevangenis mishandeld zou worden. Nog los van de geloofwaardigheid van uw beweerde aanhoudende problemen met de politie na uw vrijlating uit de gevangenis dient te worden benadrukt dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. De verzoeker om internationale bescherming moet aannemelijk maken dat hij of zij alle redelijke van hem of haar te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput. Dit is in casu bij u echter niet het geval. U verklaarde dat u wekelijks, soms dagelijks, problemen had met de politie van Rustavi en ongeveer anderhalf jaar na uw vrijlating heeft de politie van Rustavi u rechtstreeks gezegd dat u Georgië diende te verlaten. Indien u dat niet zou doen zou u gearresteerd worden. Deze rechtstreekse bedreiging zou door de politie nog twee tot drie keer worden herhaald (CGVS, A. (...), 1.12.2020, p. 9-12). Desondanks heeft u geen klacht neergelegd tegen het gedrag en de dreigementen van de politie. Ze zouden wraak nemen op u. U kon niets tegen het systeem doen. U heeft ook geen ondersteuning gezocht bij een advocaat. Dat zou geen zin hebben gehad. Wanneer de politie dat zou vernemen zou u daarvoor gestraft worden. Deze uitleg waarom u geen bescherming zocht is allesbehalve afdoende. U verklaarde immers zelf dat u alleen problemen had met de lokale politie van Rustavi (CGVS, A. (...), 1.12.2020, p. 9). U was perfect in staat om elders een klacht in te dienen. Uw uitleg dat de politie dezelfde is in een andere stad en dat een politieagent eerst in de ene stad werkt en daarna in een andere stad werkt (CGVS, A. (...), 1.12.2020, p. 13-14), is louter een blote bewering en kan niet overtuigen. Bovendien blijkt uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie en de autoriteiten hebben een strategisch plan uitgerold om voor de toekomst zo hoog mogelijke garanties in te bouwen. Er kan worden gesteld dat sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 heel wat vooruitgang is geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Heel wat structurele initiatieven zijn reeds genomen, die in de praktijk gezorgd hebben voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. In het algemeen kan gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U heeft dat niet gedaan. Zoals hoger aangegeven hebben we ernstige vragen over de geloofwaardigheid van uw problemen met de politie, maar zelfs wanneer we uw problemen met de politie aannemelijk zouden vinden, dan is uw asielaanvraag ook ongegrond gezien de vaststelling dat u geen pogingen heeft ondernomen om beroep te doen op bescherming die u door uw nationale autoriteiten wordt geboden, waarvan redelijkerwijs kan uitgegaan worden dat de Georgische autoriteiten deze zouden bieden."

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Met zijn verwijzing naar (algemene informatie over) de detentieomstandigheden in Georgië, kan hij geenszins volstaan om aan te tonen dat hijzelf in het verleden daadwerkelijk en *in concreto* slecht werd behandeld in de gevangenis. Mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen inzake het door hem neergelegde medische attest, toont verzoekers zulks tot op heden bovendien geenszins aan. Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat verzoeker, gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn problemen met en vrees ten aanzien van de politie in de jaren na zijn vrijlating, in het geheel niet aannemelijk maakt of aantoont dat of waarom hij ten gevolge van zijn gerechtelijke en penitentiaire verleden op heden nog of opnieuw problemen zou riskeren. Evenmin toont hij, zo hij zulks al aannemelijk zou maken, *quod non*, geenszins aan dat hij in dit kader en zo hij daartoe de nodige pogingen zou ondernemen verstoken zou blijven van de bescherming vanwege zijn nationale autoriteiten. Met zijn loutere verwijzing naar en bevestiging en herhaling van de verklaringen die hij in dit kader eerder aflegde, doet verzoeker geenszins afbreuk aan de voormelde, inzake en op basis van deze verklaringen, zijn overige gezegden en de in het administratief dossier opgenomen en door verweerder gehanteerde landeninformatie. Evenmin doet verzoeker hieraan afbreuk met zijn verwijzing naar een rapport van Amnesty International. Deze informatie ligt immers volledig in dezelfde lijn als en doet bijgevolg op generlei wijze afbreuk aan de informatie zoals gehanteerd door verweerder. De door verzoeker aangehaalde informatie, die dateert

van 2018, vermeldt immers dat de regering van zijn land zich blijvend inzette om een onafhankelijk onderzoeksmechanisme te creëren om politiegeweld tegen te gaan en daarom een nieuwe dienst wilde oprichten binnen het parket die met het onderzoek van klachten inzake zulk geweld zou worden belast. Tevens blijkt hieruit dat er weldegelijk onderzoeken worden gevoerd en procedures worden opgestart en voortgezet in het geval van klachten tegen politiegeweld. De Raad treedt verweerder bij en is van oordeel dat, gelet op het geheel van de beschikbare informatie, de nodige structurele initiatieven zijn genomen in Georgië, die in de praktijk hebben gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat de Georgische autoriteiten in het algemeen de nodige bescherming bieden en dat dit enkel in specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is niet geldt. Verzoeker toont dit laatste geenszins aan en maakt bijgevolg geenszins aannemelijk dat hij niet van de bescherming zou kunnen genieten die zijn autoriteiten in het algemeen doorgaans bieden.

Met betrekking tot verzoekers voorgehouden problemen met de broer van zijn vriendin, wordt in de bestreden beslissing verder terecht gesteld:

“Ten tweede, wat betreft de problemen met de broer van uw vriendin, wil het CGVS naar voor brengen dat het incident met de broer van uw vriendin zich volgens uw verklaringen voordeed in 2016 of 2017. U had via uw kennissen vernomen dat de broer van uw vriendin u zocht om u te vermoorden. Toch bent u, heel opmerkelijk, pas in maart 2019 uit Georgië naar Frankrijk vertrokken (CGVS, A. (...), 1.12.2020, p. 12 en p. 15). Op onze vraag waarom u niet eerder bent vertrokken uit Georgië kon u geen overtuigend antwoord geven. U verklaarde dat u geen financiële middelen had om eerder te vertrekken en uw reisdocumenten waren ook niet in orde. Op onze vraag waarom u (in 2019) plots wel financiële middelen had, antwoordde u dat uw vrienden u hebben geholpen (CGVS, A. (...), 1.12.2020, p. 12). U kon echter niet aangeven waarom die vrienden u niet eerder zouden kunnen geholpen hebben. Daarnaast is het weinig aannemelijk dat wanneer u weet dat iemand u wil vermoorden en u vermoedt dat die banden heeft met de politie u zo lang zou wachten op legale reisdocumenten om het land te verlaten. Uw verklaring dat u een periode in een klooster heeft gezeten om te ontvluchten aan de broer van uw vriendin doet niets af aan bovenstaande vaststellingen.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Met de loutere herhaling en bevestiging van zijn eerder afgelegde verklaringen, doet verzoeker aan de voormelde, inzake deze verklaringen gedane, pertinente vaststellingen namelijk op generlei wijze afbreuk. De Raad treedt verweerder in deze vaststellingen bij en is van oordeel dat het, zo verzoekers verklaarde problemen met de broer van zijn vriendin berustten op de waarheid, niet aannemelijk is dat hij het land niet veel eerder zou hebben verlaten.

Eveneens wordt inzake de voormelde problemen in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Bovendien gaf u een tegenstrijdige verklaring met betrekking tot het wapen dat de broer van uw vriendin gebruikte om u te verwonden wat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas met betrekking tot de problemen met de broer van uw vriendin verder ernstig ondermijnt. In het begin van het persoonlijk onderhoud verklaarde u dat de broer van uw vriendin u heeft verwond met een mes (CGVS, A. (...), 1.12.2020, p. 4), elders gaf u aan dat de broer van uw vriendin een kapotte fles gebruikte om u te verwonden. Het incident met de broer van uw vriendin staat dermate centraal in uw asielrelaas, dat het weinig aannemelijk is dat u zich hierover eenvoudig zou vergissen (CGVS, A. (...), 1.12.2020, p. 6, p. 11 en p. 15).”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Verzoeker vergenoegt zich in dit kader namelijk andermaal tot een blote, algemene, niet-gestaafde en ongefundeerde bewering. Hij beperkt zich er immers toe boudweg aan te geven *“Dat er waarschijnlijk een vertalingsprobleem de oorzaak van dit misverstand is”*. Hiermee kan hij hoegenaamd niet volstaan om aan te tonen dat zich inzake zijn voormelde verklaringen een vertaalprobleem zou hebben voorgedaan bij het CGVS. Bovendien kan in dit kader worden herhaald dat aldaar bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud werd gevraagd of verzoeker de tolk begreep en werd verduidelijkt dat hij eventuele problemen – betreffend de tolk of andere – diende te melden, hetgeen hij naliet te doen. Verzoeker gaf aan de tolk goed te begrijpen. Aan het einde van het persoonlijk onderhoud bevestigde hij bovendien uitdrukkelijk de tolk en alle gestelde vragen goed te hebben begrepen. Ook zijn advocaat formuleerde geen opmerkingen inzake de vertaling of communicatie. Bovendien blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat dit onderhoud op normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen problemen inzake de vertaling of communicatie worden afgeleid. Daarenboven zijn verzoekers voormelde verklaringen duidelijk, niet voor interpretatie vatbaar en apert met elkaar in strijd, zodat het vermeende vertaalprobleem en misverstand niet kunnen worden aangenomen.

Daarenboven wordt omtrent verzoekers beweerd problemen met de broer van zijn vriendin in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

"Het lijkt evenmin aannemelijk dat u dit incident niet beter in de tijd zou kunnen situeren. Wanneer u refereerde naar 'het incident in het restaurant', zei u dat u de exacte datum niet kon geven. Gevraagd in welk jaar dit incident gebeurde, zei u 'maximum binnen twee jaar na mijn vrijlating, na anderhalf jaar ongeveer'. Gevraagd of dit dan in 2015 of 2016 voorviel, zei u: 'Misschien nog vroeger. Ik herinner het mij echt niet'. (CGVS, A. (...), 1.12.2020, p. 10-11). Gelet op het niet alledaags karakter van dit incident en de impact die tijd zou hebben gehad (u zou nadien zijn ondergedoken), kan echter redelijkerwijze worden verwacht dat u dit beter zou kunnen situeren, quod non in casu. Uw verklaring dat u serieuze geheugenproblemen hebt sinds uw verblijf in de gevangenis ((CGVS, A. (...), 1.12.2020, p. 7) is een blote bewering en kan niet gezien worden als een verschoning voor uw uiterst vage verklaringen betreffende dit sleutelement in uw relaas."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven, dit gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen inzake zijn voorgehouden psychische problemen, niet één concreet en dienstig argument aan. Het was geenszins onredelijk om van hem te verwachten dat hij, zo zijn verklaringen overeenstemden met de werkelijkheid, het cruciale incident in zijn asielrelaas toch enigszins in de tijd zou kunnen situeren.

Zo in weerwil van het voorgaande al geloof zou kunnen worden gehecht aan het beweerd problemen met de broer van zijn vriendin, *quod non*, dan nog dient te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd:

"Volledigheidshalve, wat betreft de problemen met de broer van uw vriendin, dient het CGVS ook opnieuw te benadrukken dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. De verzoeker om internationale bescherming moet aannemelijk maken dat hij of zij alle redelijke van hem of haar te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput zoals eerder aangegeven. U verklaarde dat de broer van uw vriendin u heeft aangevallen met een kapotte fles. U werd volgens uw beweringen neergestoken. Toch bent u niet naar de politie geweest. U heeft geen klacht ingediend (CGVS, A. (...), 1.12.2020, p. 16). Zoals hoger reeds aangegeven kan in het algemeen gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is, wat hier niet het geval is. Er kan bijgevolg verwacht worden dat u ook voor deze vermeende vervolgingsfeiten aantoonde dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U heeft dat opnieuw niet gedaan. Uw verklaring dat u geen klacht heeft ingediend omdat het de broer van uw vriendin was en u persoonlijk met hem wou onderhandelen en de verklaring dat u geen klacht heeft ingediend omdat dit niet per se moest omdat ieder personeelslid van het restaurant wist wat er gebeurd was (CGVS, A. (...), 1.12.2020, p. 16-17) wijst er duidelijk op dat u zeker niet alle redelijke mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput. Uw beweringen dat de broer van uw vriendin goede banden had met de politie en hij de opdracht van de politie uitvoerde kunnen bovendien niet overtuigen. U leidt dat af uit het feit dat de broer van uw vriendin niet gestraft zou zijn of veroordeeld zou zijn geweest. Allereerst moet gemeld worden dat u zelf geen klacht heeft ingediend tegen de aanval van de broer van uw vriendin. Daarnaast geeft u in uw verklaringen zelf toe dat u geen concrete indicaties heeft voor de vermeende banden van de broer van uw vriendin, die bovendien zelf in de gevangenis heeft gezeten, met de politie. Het betreft louter vermoedens. U vermoedt ook dat iemand binnen de politie uw vriendin graag zag. Opnieuw zijn dat enkel vermoedens zonder concrete indicaties. U heeft aan uw vriendin gevraagd of iemand met haar gefliert heeft maar ze heeft niets gezegd. Op de herhaalde vraag van het CVGS waarom u denkt dat de broer van uw vriendin banden zou hebben met de politie antwoordde u letterlijk het volgende: 'Ik weet zelfs ook niet hoe en waarom. Als een van de personen binnen de politie mijn vriendin graag had gezien, kan ik een logische volgorde van mijn verhaal volgen. Op dat moment weet ik veel niet (CGVS, A. (...), 1.12.2020, p. 17).' Uw verklaringen kunnen absoluut niet overtuigen als uitleg waarom u geen klacht kon indienen bij de politie, eventueel in een zone of regio buiten die van Rustavi. Zelfs wanneer we uw problemen met de broer van uw vriendin aannemelijk zouden vinden, wat niet het geval is, dan is uw asielrelaas voor wat betreft de problemen met de broer van uw vriendin ongegrond gezien de vaststelling dat u geen pogingen heeft ondernomen om beroep te doen op bescherming die u door uw nationale autoriteiten wordt geboden, waarvan redelijkerwijs kan uitgegaan worden dat de Georgische autoriteiten deze zouden bieden."

Verzoeker voert, mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen omtrent zijn voorgehouden problemen met de politie en de in Georgië voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden, ter weerlegging van de voormelde motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Derhalve blijven zij onverminderd gelden.

De hoger gedane vaststellingen omtrent de voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in Georgië, vinden overigens bevestiging in het gegeven op zich dat het land van herkomst van verzoeker werd

opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het KB van 14 december 2020 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

De voormelde vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van onderhavig beroep om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker ten berde gebrachte problemen en vrees en dat verzoeker, zo hieraan al geloof zou kunnen worden gehecht, *quod non*, hoe dan ook niet aannemelijk maakt dat hij zich in dit kader niet kan beroepen op de bescherming van zijn nationale autoriteiten.

Het door verzoeker neergelegde identiteitsdocument, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kan, zoals terecht wordt aangehaald in de bestreden beslissing, hoogstens verzoekers identiteit aantonen en wijzigt niets aan het voorgaande.

Gelet op de voormelde vaststellingen, is verzoekers verwijzing naar de algemene informatie zoals bij het verzoekschrift gevoegd voor het overige niet dienstig. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Verzoeker kan met zijn verwijzing naar dergelijke algemene informatie geenszins volstaan om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk zou dreigen te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, schromelijk in gebreke.

3.6. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.7. Verzoeker toont gelet op het voorgaande en in acht genomen dat hij in dit kader geen andere elementen aanvoert dan de hoger aangehaalde en beoordeelde asielmotieven evenmin aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.8. In acht genomen hetgeen voorafgaat, wordt in de bestreden beslissing met recht geconcludeerd:

"Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

3.9. Verzoeker duidt voor het overige niet op welke wijze *“het beginsel van behoorlijk bestuur die tegenpartij verplicht een beslissing te nemen met kennis van zaken”* te dezen en door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Bijgevolg wordt ook deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.10. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT